

EL MISTERI DEL COSTAT TRASPASSAT

Una vegada acabat el temps pasqual, celebrem tres solemnitats que són una invitació a l'adoració, a la lloança i a la gratitud al Senyor: la festa de la Santíssima Trinitat que ens mou a reconèixer la immensa glòria de Déu; el Corpus Christi que ens crida a adorar a Crist Ressuscitat present entre nosaltres en el Sagrament de l'Altar; i el Sagrat Cor de Jesús, que ens porta a la gratitud per l'amor immens de Déu revelat en la humanitat del Salvador. La devoció al Cor de Jesús ha sigut una font immensa de gràcia per a l'Església durant generacions, un instrument que ha atret a molts batejats als sagraments.

El text evangèlic que es proclama enguany en esta solemnitat és la narració de l'episodi de la llançada que ens transmet l'evangelista sant Joan: quan el Senyor ja ha expirat, un dels soldats, en un gest d'acarnissament, li traspassa el costat amb la llança i, d'un mode misteriós, el costat obert es convertix en una font de la qual raja sang i aigua. Este fet permet entendre el significat profund del que ha succeït al Gòlgota: Déu ha respost a este acte de crueltat i, en definitiva, al pecat del món, revelant de nou el seu amor. A pesar de les aparences, el misteri de la Creu no és un esdeveniment de mort, sinó una font de vida. En la sang i l'aigua que brollen del costat traspassat es revela el sentit profund de tota la vida de Crist, i se'ns mostren les gràcies que brollen de la Creu, com d'una font, i que es vessen sobre tota la humanitat.

L'aigua simbolitza en Esperit Sant. Les paraules de Jesús en el Temple durant una celebració de la Pasqua ("El que tinga set, que vinga i bega el que cree en mi; com diu l'Esclusura: <<de les seues entranyes rajaran rius d'aigua viva>>") es referien a l'Esperit Sant: "Va dir això referint-se a l'Esperit que havien de rebre els que cregueren en Ell" (Jn 7, 37-39). La sang és el signe material que Jesús havia mort i que, per tant, la seua missió ja s'havia complert (Jn 19, 30). L'episodi de la llançada conté un missatge teològic: per mitjà de la mort de Crist i gràcies a ella, nosaltres rebem el do de l'Esperit Sant i, amb Ell, tots els dons que ens venen de la Creu: el perdó dels pecats, la vida nova dels fills de Déu, la comunitat dels deixebles en la qual ens inserim pel baptisme, l'Eucaristia que ens unix al Senyor. D'esta manera l'amor de Crist als seus ha arribat a la seua plenitud ("sabent Jesús que havia arribat la seua hora de passar d'este món al Pare, havent estimat als seus que estaven en el món, els va estimar fins a l'extrem" [Jn 13, 1]).

El costat traspassat del Senyor es convertix, d'esta manera, en una icona d'un amor tan ample, tan llarg, tan alt i tan profund "que transcendeix tot coneixement" (Ef 3, 18-19) i que només es pot comprendre des de la fe i l'amor a Ell. El Cor de Crist ha despertat en molts cristians esta fe i este amor ajudant l'Església a créixer en la santedat, que és el que de veritat l'engrandeix.

*Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València